

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2432/05
29.06.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Јелене Ивановић и Наде Кљајевић, чланова већа, са саветником Маријаном Тафра-Мирков, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца, Гимназије "АА", коју заступа АБ, адвокат, против решења Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије број 164-03-1767/2004-04 од 15.11.2004. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 29.6.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца поднета против закључка инспектора рада Министарства рада, запошљавања и социјалне политике, Сектор инспекције рада, Одељење инспекције рада у Јужнобачком округу број 380-117-4498/2004-04 од 7.10.2004. године којим је одбачена, ка неблагоприятна, жалба тужиоца изјављена на решење првостепеног органа број 380-117-04498/2004-04 од 15.7.2004. године, којим је одложено, до правоснажног окончања судског поступка покренутог по тужби запослене ББ, извршење решења број 01-98/1 од 6.5.2004. године и одлуке тужиоца број 01-124/1 од 25.5.2004. године, донете у дисциплинском поступку против запослене ББ.

Тужилац тужбом оспорава решење туженог и предлаже да се поништи. Наводи да у решењу нису дати разлози одлуке, а у вези доставе решења првостепеног органа о одлагању извршења донетих одлука истиче да ова није уредна, јер није извршена сагласно одредбама ЗУП-а. Наиме, наводи да се у време, наводног, уручења решења првостепеног органа, тужилац налазио на колективном годишњем одмору, а пуномоћје за пуномоћника којем је требало уручити решење првостепеног органа достављено је пре почетка коришћења годишњих одмора и пре наводног уручења решења непосредно тужиоцу. Сматра да достава решења није извршена на законом прописан начин, те да се жалба на достављено решење није могла одбацивати као неблагоприятна.

Решавајући у поступку претходног испитивања поднете тужбе, Врховни суд Србије је нашао да тужба у овом управном спору није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. тачка 5. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) прописано је да ће суд решењем одбацивати тужбу ако утврди да је реч о ствари о којој се по изричитој одредби закона не може водити управни спор.

Одредбом члана 162. став 1. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 70/01 и 73/01) прописано је да ако инспектор рада нађе да је одлуком послодавца очигледно повређено право запосленог, на захтев запосленог, одложиће својим решењем извршење те одлуке, ако је запослени повео радни спор - до доношења правоснажне судске одлуке. Ставом 2. истог члана, прописано је да се против коначног решења инспекције рада из става 1. тог члана, не може покренути управни спор.

Како је у конкретном случају тужба поднета против решења туженог о оцени правилности закључка о одбачају, као неблагоприятне, жалбе поднете против решења донетог на основу члана 162. став 1. Закона о раду, то се према одредби члана 162. став 2. истог закона против таквог решења не може покренути управни спор, будући да се овај не може покренути ни у главној ствари.

Са напред изнетих разлога, а на основу члана 28. став 1. тачка 5. ЗУС-а, суд је тужбу одбацио као недозвољену, тј. одлучио као у диспозитиву.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 29.6.2005. године, У.бр. 2432/05

Записничар Председник већа

Маријана Тафра-Мирков, с.р. судија,

Милене Саватић, с.р.

За тачност отправка

